

Ved 1. Behandling i Folketinget anbefalede Lovforslaget af Regeringspartierne Ordførere J. P. Jensen (S.) og Jørgen Jørgensen (Lejre) (R.), ligesom Retsforbundets Ordfører (Hans Hansen), som i Fjor erklærede, at hans Parti kan gaa med til Lovforslaget paa Betingelse af, at den Indtægt, Staten derved faar, bruges til ekstraordinær Nedsættelse af Statsgælden. Venstres og de Konservatives Ordførere, henholdsvis N. Neergaard og Korsgaard, udtalte, at deres Partier fastholder den i 1927 vedtagne Nedsættelse af Formueskatten, men er villige til at forhandle om eventuelle tekniske Ændringer af Loven af 1927.

I Folketingsudvalget indstillede *Flertallet (Socialdemokrater og Radikale)* Lovforslaget til Vedtagelse med Tilføjelse af et af Ministeren stillet Forslag om en ny Paragraf, hvorefter den *Merindtægt* for Statskassen, der bliver en Følge af de ved nærværende Lov givne ændrede Regler for Nedsættelse af Formueskatten, bliver for Finansaaret 1931—32 at anvende som ekstraordinært Tilskud til Kommunerne efter *nærmere* ved den paagældende Finanslov *fastsatte* Regler.

Det oplystes derhos i Betænkningen, at under et Samraad havde Ministeren erklæret at kunne gaa med til, saafremt der derved kunde opnaas Enighed, at Formueejere med en samlet Indtægt paa under 2 pCt. af Formuen fik en Nedsættelse i Formueskatten. Efter en foretagen Beregning vilde dette for Statskassen betyde en mindre Indtægt paa ca. 2 Mill. Kr. En Forhandling paa dette Grundlag blev imidlertid afvist saavel af Venstre som af det konservative Folkeparti.

Venstremindretallet stillede et Ændringsforslag om en anden Affattelse af Forslagets § 1, enslydende med det ved dette Lovforslags Behandling i Landstinget i afvigte Rigsdagssamling vedtagne Forslag, der med Hensyn til Formueskattens Nedsættelse bygger paa det af Erhvervenes Skatteudvalg i sin Tid fremsatte. Ved Forslaget begrænses Skattelettelsen opad og udvides nedad, ligesom Lovens Administration lettes væsentligt, se nærmere Forslagets Indhold i Aarbog 1929—30, S. 298. Mindretallet erklærede ikke at kunne gaa med til det ovenfor antydede Forslag af Ministeren, som vilde reducere den af ham foreslaaede Skatteforhøjelse paa ca. 9½ Mill. Kr. med kun 2 Millioner. Mindretallet udtalte som sin Opfattelse, »at den økonomiske Krisetilstand, som i saa høj Grad vil angribe og i mangfoldige Tilfælde helt tilintetgøre Udbyttet af Formueanbringelse her i Landet, gør det i højere Grad end nogen Sinde paakrævet at opretholde en Lovgivning som den her omhandlede. Mindretallet er i det hele af den Opfattelse, at Tiden mindst af alt er egnet til Skatteforhøjelser, og at en mulig Hjælp til Kommunerne maa tilvejebringes ikke ved saadanne, men ved Lettelse af de offentlige Byrder.«